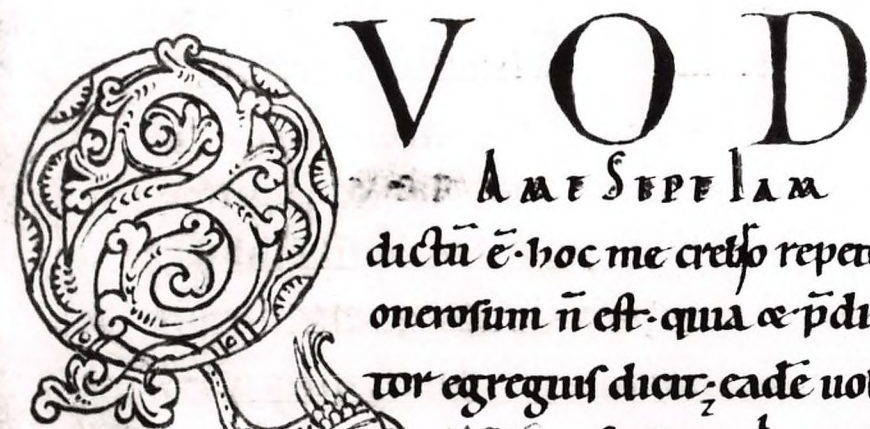

V O D

AME SEPTEIMA

dictū ē. hoc me crebro repetere
onerosum n̄ est. quia & p̄dica
tor egregius dicit. eadē uobis
scribere m̄ quidē

n̄ pigruū ē uob̄ ante necessariū. Beatus iob

tanto sola minor ē. quanto desunt cetera.
Nā sepe quosdā pudicos quidē uidisse nos
contigit sed n̄ humiles. quosdā uero quasi
humiles sed n̄ misericordes. quosdā quasi
misericordes sed nequaquā iustos. quosdā
uero q̄si iustos. sed in se potius quā in dño
confident. Et certū ē quia nec castitas in ei
corde uera ē cui humilitas de ē. quippe
quia supbia se intrinsecus corripente for
nicatur semetipsū diligens ad uino amo
re fornicatur. nec humilitas uera ē cui
misericordia iuncta n̄ ē. quia nec debet humili
tas dici. que ad cōpassionē fratne miserie
nescit inclinari. nec misericordia uera ē que
a rectitudine iusticie existit aliena. quia

pe
tan
librū
bre
tur.
pau
am
m̄.
Qd
ē. sed
rām
sem.
Et a
i. uq.
m̄.

Zuber
St. + K. v. d. e. l. e. M. v. 3. f. 91r

V O D

EST AME SEPE IAM

dictū ē. hoc me crebro repetere
onerosum n̄ est. quia & p̄dica
tor egregius dicit. cadē uobis

scribere m̄ quidē
n̄ pigrū ē. uob̄ autē necessariū. Beatus iob
idcirco gestas uirtutes narrat. quia inter
increpationis ūbra & p̄cussionis ūbera de
p̄hensis abspei fiducia m̄tem suā labe
factari considerat. Multa quippe ges
sisse se mala ab increpantib̄ amicis audie
rat. & neūbis parit̄ & flagellis pressa in
desperatione mens corruat. hanc p̄suarū
uirtutū memoriā ad sp̄e reformat. ut ne
quaquā se debeat in calamitate deicere.

que tranquillitatis sue tempore se mem
orat tam sublimia egisse. Quia igitur in
tentionis eius causā dixim̄. restat ut audi
as uirtutes illius subtilit̄ p̄pendam̄. Hoc
autē primū sciendū ē. quia quisquis uir
tute aliqua pollere creditur. tunc ueracit̄
poller. cū incus ē a alia parte n̄ subuac̄.
nūq̄ a alia incus subducitur. nec hoc ē soli
dū ubi sunt putantur. Vnaqueq; enī uir

zerbst, Mscr. 3, fol. 91^r

tanto sola minor ē. quanto desunt ceteræ.
Nā sepe quosdā pudicos quidē uidisse nos
contigit sed n̄ humiles. quosdā uero quasi
humiles sed n̄ misericordes. quosdā quasi
misericordes sed nequaquā iustos. quosdā
uero q̄si iustos. sed in se potius quā in dñō
confidem̄. Et certū ē quia nec castitas in ci
corde uera ē cui humilitas de ē. quippe
quia supbia se intrinsecus corripente for
nicatur. nec humilitas uera ē cui
miscdia uincta ē. quia nec debet. humili
tas dici. que ad cōpulsionē fratne miserie
nescit inclinari. nec miscdia uera ē que
a rectitudine iusticie existit aliena. quia
que potest p̄iniusticiā pollui nescit. p
cul dubio sibi m̄ ipsi misereri. nec iusticia
uera ē que fiducia suā n̄ in conditore om
niū sed in se fortasse aut in rebus conditis
ponit. quia dū a creatore sp̄e subtrahit.
ipse sibi principalis iusticie ordinē per
ūit. Vna itaq; uirtus sine aliis aut om
nino nulla ē. aut imperfecta. Ut enī sicut
quib̄dā usū ē. de primis quattuor uirtu
tib̄ loquar. prudentia temperantia forti
tudo atq; iustia tantō p̄fecte sunt singu
le. quanto uicissim sibi m̄ conuincte.
disiuncte autē p̄fecte ēē nequaquā possūt.
quia nec prudentia uera est. que iusta
temperans. & fortis n̄ ē. nec p̄fecta tempe
rantia. que fortis. iusta. & prudens n̄ est.
nec fortitudo integra. que prudens. tempe
rans. & iusta n̄ est. Nec uera iusticia. que

idcirco gestas uirtutes narrat. quia inter
increpationis ūba & percussionis ūbera de
p̄hensus abspei fiducia m̄tem suā labe
factari considerat. Multa quippe ges
sisse se mala ab increpantib' amicis audie
rat. & neūbis parit̄ & flagellis pressa in
desperatione mens corruat. hanc p̄suarū
uirtutū memoriā ad sp̄e reformat. ut ne
quaquā se debeat in calamitate dei icere.
que tranquillitatis sue tempore se memi
nerat tam sublimia egisse. Quia igitur in
tentionis eius causā dixim' restat ut audi
tas uirtutes illius subtilit̄ p̄pendam'. Hoc
autē primū sciendū ē. quia quisquis uir
tute aliqua pollere creditur. tunc ueracit̄
poller. cū uicis ex alia parte n̄ subiacer.
nā si ex alia uicis subditur. nec hoc ē soli
dū ubi stare putabatur. Vnaqueq; enī uirt'

que potest p̄ iniusticiā pollui. nescit. p
cul dubio sibi m̄e ipsi misereri. nec iusticia
uera ē que fiducia suā n̄ in conditore om
niū sed in se fortasse aut in reb' conditis
ponit. quia dū a creatore sp̄e subtrahit.
ipse sibi principalis iusticie ordinē per
ūit. Vñ itaq; uirtus sine aliis aut om
nino nulla ē. aut imperfecta. Vt enī sicut
quib' dā uisū ē. de primis quattuor uirtu
tib' loquar. prudentia. temperantia. forti
tudo atq; iustia. tanto p̄fecte sunt singu
le. quanto uicissim sibi m̄e. conuincte.
disiuncte autē p̄fecte ēē nequaquā possūt.
quia nec prudentia uera est. que iusta
temperans. & fortis n̄ ē. nec p̄fecta tempe
rantia. que fortis. iusta. & prudens n̄ est.
nec fortitudo integra. que prudens. tēpe
rans. & iusta n̄ est. Nec uera iusticia. que

cap. xxx